

gældende samlede løn for en tjenestemand på skalatrin 40, idet dette udtryk af tekniske grunde bør foretrækkes i stedet for udtrykket „28. lønramme, 3. løntrin“. Det bemærkes herved, at skalatrin 40 beløbsmæssigt er identisk med 28. lønramme, 3. løntrin.

For *omkostningstillæggets* vedkommende foreslås den hidtidige pristalsregulering med tre pct. for hver tre points' udsving i reguleringspristallet opretholdt, idet en regulering efter de nye tjenestemandregler med 1.248 kr. årlig for hver tre points' udsving ville medføre en forhøjelse af dyrtidsportionerne til omkostningstillægget.

Som følge af den gennemførte lov om ændring af lov om beregning af et reguleringspristal, hvorefter reguleringspristallet fremtidig vil blive beregnet med januar 1975 = 100, foreslås endvidere — i overensstemmelse med den netop gennemførte ændrede beregning af tjenestemandslønningerne — at omkostningstillæggets grundbeløb pr. 1. oktober 1975 for hver enkelt sats fastsættes til det pr. 1. april 1975 gældende samlede beløb (grundbeløb + dyrtidstillæg) med tillæg af regulering for de to pristalspoints, der ved den hidtil gældende pristalsreguleringsordnings bortfald henstod som overskydende.

De foreslåede ændringer af § 84, stk. 2, § 85, stk. 2, 1. punktum, samt § 86, stk. 2, litra a) og b), er af teknisk-redaktionel karakter og skyldes den ændrede formulering af § 83.

For så vidt angår forslaget om at ophæve § 89 bemærkes følgende:

Ved de gennemførte ændringer i 1969 af valglovens regler om vederlag og pension for folketingets medlemmer blev pensionsreglerne fastsat i så nær overensstemmelse som muligt med principperne i tjenestemandsløvgivningen, således som denne netop var blevet udformet ved reformen i sommeren 1969. Dette gjaldt også afskaffelsen af de hidtidige fortabelsesgrunde, idet det dog blev fundet rigtigst at fastholde bestemmelsen om, at pensionsret fortabes, såfremt den pågældende i henhold til grundloven ikke på ny vil kunne indvælges i folketinget på grund af en strafbar handling.

Ud fra den opfattelse, at det ikke er tilstrækkeligt begrundet at opretholde en pensionsfortabelsesgrund for folketingets medlemmer, som ikke gælder for tjenestemænd og ministre, foreslås bestemmelsen nu ophævet med virkning for fremtiden.